

Cykeläventyr

(En Filosofisk Beträktelse Av Andreas Ingo)

Det är svårt att säga var allt egentligen börjar.

Det är en process som pågått under många år. Ja, faktiskt kan jag spåra det tillbaka till den största delen av det liv jag levtt. Det började när jag bröt mig ur samhällets ok och började leva efter mina passioner någon gång för ett tjugofemtal år sedan. Jag är nu fyrtyotvå, kampen började i slutet av mina tonår. Det hela var att jag hade en kristen uppväxt. Jag skolades i någon slags nihilistisk filosofi om att livet var ingenting. Att samhället var en mörk deprimerande skola. Att människor man känt var falska. Att underhållningen man tog del av var för omoralisk. Att det inte var någon mening att bli något substantiellt i världen heller.

Allting bara slukade ens tid.

Det förändrades när jag av någon anledning upptäckte spännande science-fiction filmer (I stil med "Aliens" av James Cameron) och elektronisk musik av J.M Jarre. Jag skrev under tiden amatörmässiga datorprogram på min hemdator C-64 och fiskade i olika vattendrag kring hembyn.

Långa nätter låg jag och bara lapade elektronisk musik och drömde om stora elektroniska rymder. Jag såg spännande science-fiction scenarion inför min egen syn. Som en inblick i futuristiska parker med olikfärgade djur.

Detta förändrade något i mitt medvetande.

UNDRET:

Att leva och finnas till.

Att se det som ingen tidigare sett.

Att önska.

Det är på den vägen det är. Jag skriver detta som ett ärligt uttalande om vad som förändrat mig och gjorde att jag återigen längtade ut på vägarna. Det som nu beskrivs började för cirka två år sedan (Jag skriver detta vid årsskiftet 2020-2021) - det var upptäckten av den stoiska filosofin.

Den stoiska filosofin går i mångt och mycket ut på insikten om att livet är svårt att leva. Speciellt i tider av svårigheter - exempelvis i krigstid. Genom att filosofen lär sig ändra perspektiv på lidande (att det kan vara något nyttigt) och genom upprepade

försök lär sig vänja sig vid lidande (psykiskt och fysiskt) kan filosofen lära sig hantera de svårigheter han ställs inför. Ge upp rädslan för döden. Se ansträngningen som något nyttigt. Och lidandet som en oundviklig del av livet - speciellt om man vill bli stor och utvecklas.

Det var den upptäckten som efter en lång tid av andlig dvala gjorde det möjligt för mig att tackla utmaningen om stora cykeläventyr som krävde avsevärd fysisk ansträngning men paradoxalt nog också mindre intellektuellt arbete. Då just själva akten att cykla längre sträckor gjorde det omöjligt att tänka - det tog för mycket energi!

Känslan av liv började komma in redan under mina första turer. Jag upptäckte att jag inte längre blev lika trött som förut. Jag odlade tanken på att resa mig över min egen natur. Något jag redan gjort månader tidigare genom att hålla på med kroppsbygge i min husvagn. Men denna känsla var egentligen relativt ny. Jag hade tidigare rest till Sydostasien och fått en glimt av denna verklighet.

Men på den tiden - detta var faktiskt cirka 5 år sedan - skydde jag fysisk ansträngning. Det stoiska ställningstagandet fanns inte där.

ÄVENTYRET - Omöjligare än sagan?

Detta är berättelsen om mig själv: Vad cykeläventyren gav.

Till att börja med upptäckte jag redan vid mina första cykelturer att jag blev lätt i kroppen av att cykla. Och det var otänkandet som skingrade mina ändlösa grubblerier. Ja, det kan vara ödet för en hobbyfilosof! Just otänkandet i kombination med att jag fick sträcka på benen och hålla mig upprätt gjorde något ganska snabbt för att livslusten skulle komma tillbaka.

Men det jag mest tänkte på (och kanske var det just det som gjorde att jag ville fortsätta?) var att jag fick en närmast magisk upplevelse i stil med alternativt resande genom att i någon mån smälta samman med omgivningarna.

Senare ute på småvägar kring Dalälven styrktes känslan av magi då jag hade flyttat till Rosshyttan ett par mil väster om Sala. Jag upptäckte nya fasetter av cyklandet. Som aktiviteter i samband med cyklingen. Bestigandet av mindre berg, simturer i Dalälven och sjöar kring älven dessutom. Skogsvandringar med kompass (där jag fick träna mitt kritiska tänkande), vilopauser i olika lador längs vägen. Jag cyklade ibland tio mil varje dag och tyckte att jag bara blev piggare i kroppen.

Dock blev jag efter cykelpassen oerhört utmattad. Då min tidigare "pigghet" visade sig bestå av eufori! Jag lärde mig senare äta mer och bättre för att få ytterligare ork för nya cykelturer.

Det största visade sig också vara det på ytan minsta - att jag cyklade in i nya byar och städer (till exempel Avesta) och tog del av en kulturell gärning jag inte uppskattat så mycket förut. Jag såg spännande utställningar med skulpturer, målningar och hantverk och jag kunde på något sätt mera förstå detta än förut. Troligen på grund av att jag tidigare i mitt liv utvecklat ett filosofiskt tänkande - ett tänkande jag alltmera har insett är viktigt att hålla för sig själv när jag umgås med folk (annars framstår jag ofta som överdrivet pretentiös).

Höjdpunkterna i början var just bergsbestigningarna. Där jag tog klivet ut i det okända och i stil med Nietzsche levde för erövringen av en bergstopp. I detta fall ett medelhögt berg som gav en lagom utmaning. Och jag upptäckte att trots att ansträngningen att ta sig upp för berget var relativt stor så kändes saken relativt lätt. Just för spänningen att erövra ny terräng och börja upptäcka känslan av att vara uppe på hög höjd. En sublim känsla inte långt ifrån upplevelsen av att se Sagan Om Ringen på bio för första gången.

En hägring mildals bort från bergstoppen fick en byggnad på hög höjd att likna ett sagoslott som taget från storfilmerna av Peter Jackson.

Dock var inte allt en dans på rosor. I olika möten med djur (exempelvis kor, getter och grisar) var det som att allt det magiska blandades med någon slags febrig illusion. Att jag på grund av min introverta läggning hade svårt att tackla det stora trots att jag redan rest världen omkring och att det faktiskt blev svårt att tackla det liv jag beträtt. En psykologisk faktor att jag helt enkelt varit för introvert.

Jag kände för mycket för allt detta då jag i grunden hade varit andligt död. Så bilden av djurlivet förstörades upp i mitt medvetande och jag blev lite snurrig.

Men allting återställdes efter ett tag.

Att tänka på:

- Planera resorna grundat på sanna iakttagelser.
- Ansträng dig lite lagom.
- Förvänta inte för mycket av cykelturerna som en magisk upplevelse - ibland gäller motsatsen!
- Ta vara på sömn, mat och fysik rent generellt.
- Gör dina egna cykelturer och höj ribban med tiden för vad du kan utsätta dig för annars tröttnar du.
- Var villig att utvecklas!

Man kan säga att ju längre jag höll på ju mer öppnade jag upp mig för ett nytt liv. Jag fick en humanistisk/altruistisk syn på folk, djur och livet som helhet. Där jag också öppnade upp mig för världsrymdens mystik. Där jag sent en natt i slutet av sommaren 2020 med en kikares hjälp lyckades se månsjöar på månens yta i åtta

gångens förstoring. En ny bild av kosmos växte fram som ett outgrundligt mysterium med en majestätisk makt.

Genom en ofattbar cykeltur från Rosshyttan till byn för min tidiga uppväxt Heby kanaliserade jag troligtvis något av denna makt. För jag upptäckte vägen till frigörelse paradoxalt nog genom att vara en slav - en ide jag utforskat i en av mina berättelser "Consolation".

Frihet är frihet under ansvar från mitt eget perspektiv annars dör drömmarna bort.

ESSENSEN

"Livet döljer hemligheter enbart för de få så villiga."

- En esoterikers betraktelse

Det är dags att bli konkret. Det är som att drömmar föds just i själva livsupplevelsen. Oavsett om det är i städer eller ute på landsbygden. I skogar eller under sublimesimtturer kring Dalälvens stränder.

Samtidigt som det handlar om en gedigen insats handlar det också om villigheten att vara tålmodig och inte göra det ofattbart farliga. Till exempel att hamna ute vid en sjö sent en vinternatt och inte hitta vägen tillbaka.

Samtidigt som dessa upplevelser mer skrämmer än roar blir de dock ändå stora minnen för livet och ovärderliga insikter efteråt - om man överlever!

Ibland önskar man att man visste mer.